

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lerna Malorum Omnium; Sive Gravitas, Et Damna Peccati Mortalis

Arias, Francisco

Monachii, 1648

Reverendissimo Et Amplissimo Antistiti Ac Domino, D. Iacobo,
Coenobiorum In Crevzlingen Et Riederer, Ordinis Can. Reg. S. Augustini
Abbati, & Præposito vigilantissimo, Domino meo gratioso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46756)

REVERENDISSIMO ET
AMPLISSIMO ANTISTITI
AC DOMINO,

D. IACOBO,
COENOBIORVM IN
CREVZLINGEN ET RIE-
DEREN, Ordinis Can. Reg.
S. Augustini Abbati, & Præpo-
sito vigilantissimo,

Domino meo gratioso.

Incidimus in ea tempo-
ra, R.^{me} Antistes, qui-
bus improbitas, si vn-
quam aliàs, virtuti interneci-
num bellum indixit. Neque
enim facilè Germania nostra (vt
de exteris nationibus taceam) ex
quo CHRISTVM cœpit agno-
scere, se tot aliquando, tantis-
que calamitatibus & iniurijs ia-
ctatam, conculcatamque memi-
nit,

A 2

nit,

EPISTOLA

nit, quot & quantas iam compluribus annis experitur. Videlicet *magnum non est* (a vt verè magnus Augustinus olim in simili propemodum Africæ statu se ipse, cum nescio quo sapiente, consolans, aiebat) *quòd cadunt ligna & lapides, & moriuntur mortales*; sed tot immortalium animorum nunquam resarcienda damna & strages, quas summa hæc rerum perturbatio secum trahit, nemo profectò satis dignè deplorauerit. Sed neque de tantorum malorum origine Christiano homini dubitare fas sit, quando regum sapientissimus tam disertè, quàm breuiter pronunciauit: b *Miseros facit*

a. *Vita eius c. 28.* b. *Prou. 14. 34.*

DEDICATORIA.

cit populos PECCATVM. Et
 luculentius etiam Vates Euan-
 gelicus: a *Quis dedit in dire-*
ptionem Iacob & Israël vastan-
tibus? nonne Dominus ipse, cui
peccauimus? Et noluerunt in
vijs eius ambulare, & non au-
dierunt legem eius. Et effudit
super eum indignationem furo-
ris sui, & forte bellum; & com-
busit eum in circuitu, &c. At-
 que utinam homines, quàm in
 huiusmodi miserijs & ærumnis
 sentiendis acres, in ferendis dif-
 ficiles, in lamentandis frequen-
 tes, sæpèque nimij sunt, tam in
 obturando earum fonte, adeóq;
 lernâ omnium malorum exic-

A 3

can-

a Is. 42, 24.

EPISTOLA

candâ, PECCATO, inquam, exterminando gnâui essent. Hoc quidem certè postèrius pro virili parte conatus est P. Franciscus Arias, Hispalensis, Societatis nostræ Sacerdos, edito iampridem maternâ linguâ, præter alios toti orbi notos vtilissimos libros, & hoc de grauitate ac damnis peccati mortalis tractatu, quem, vt pluribus prodesset, voluntate maiorum latinè reddidi. Cur verò hunc meum laborem tuo nomini, R.^{me} Antistes, inscriberem, causa mihi non vna fuit. Inprimis enim inuitauit me propinquus splendor mitræ CREVZLINGANÆ, quæ anno post CHRISTVM natum M. cccc. xiv. sub Oecumenicæ Synodi Constantiensis initia, à
Sede

DEDICATORIA.

Sede Apostolicâ, primùm Erar-
do antecessori tuo, ac deinceps,
serie non interruptâ, alijs ritè
imposita, iam in tuo capite ipsos
XXII. annos (quot ab auspiciatiffi-
simâ tuâ inauguratione nume-
rantur) fulget, téque ita ornat,
& supra ceteros pleròsque Ca-
nonici huius Ordinis Præsules
euehit, vt haud paulò plus vicif-
sim ornamentis, dignitatísque à
tuis virtutibus accipiat. Harum
facilè princeps est religio, & ar-
dens erga diuina studium, quo
fit, vt in quotidianis, benèque
longis cum DEO congressioni-
bus non tuam solius ac Tuorum
causam agere consueueris, sed
instar Aaronis, *stans inter mor-
tuos ac viuentes*, a castissimæ

A 4

ora-

a Num. 16. 48.

EPISTOLA

orationis *thymiama*, supremo
 illi Numini *offerre*, utque com-
 munis *plaga* aliquando *cesset*,
 nunquam supplicare desinas. Ne-
 que hunc tuum diuinorum, sa-
 lutisque publicæ amorem, otio-
 sum intra mera vota ac voces
 consistere sinis, sed cum miseros
 omnes, tum præsertim quos ho-
 rum temporum iniquitas fortu-
 nis suis spoliatos solum vertere
 coëgit, tantâ charitate comple-
 teris, tamque benignè ac libe-
 raliter facultatibus subleuas, ut
 merito tuo iamdudum, *Pater*
pauperum audias, & his nempe
 ipsis actoribus ea, quæ spargis,
 tibi multiplicata diuinitus iam
 nunc rependi gratus agnoscas.
 Hic verò ego non modò in te,

R. me

DEDICATORIA.

R.^{mc} Antistes, ingratus, sed etiam
in Societatem, charissimam pa-
rentem meā, planè impius sim, si
prolixissimum Tuum in Eam af-
fectum, quem plurimis, ijsque
maximis, in hoc præsertim Col-
legium Constantiense collatis,
beneficijs vsque testaris, tacitus
præteream. Omnino ea in vni-
uersum Ordinem nostrum tua
sunt merita, quæ dudum publi-
cam aliquam gratæ in te volun-
tatis tesseram à nobis iure opti-
mo exigebant. Ac tametsi mea
me tenuitas à tanti debiti vel
minimâ parte soluendâ abster-
rere debuit, tamen vt hoc aude-
rem, fecit tua singularis humani-
tas, quâ ante sexennium, vt pri-
mùm de meo Constantiam ad-
uentu inaudisti, non solùm te

A 5 meum

EPISTOLA DEDIC.

meum in hoc ipso Constantiensi
Gymnasio abhinc amplius an-
nis XL. condiscipulum fuisse
professus es, verum etiam cupi-
dè, comitèrque ac perquam iu-
cundè communia quondã stu-
dia mecum præsentè regustâsti.
Accipe igitur, R.^{me} Antistes, quâ
soles, serenâ fronte hoc, quale-
eumq; est, animi mei tibi etiam
priuatim deuincti pignus, &
(quod à DEO OPT. MAX. omnes
vnicè precamur, ac vouemus)
Tuis, Nobisque quàm diutissi-
mè incolumis viue. Constantiæ
è Collegio nostro, &c.

R.^{me} & Ampl.^{me} Dom.^{nis} Tuæ

Humilis in Christo Seruus

LEONARDVS CREDER,
Societatis IESV.